

בניו יורק

המסיבה נגמרע רע רע רע...

דודו ראש-העיר וידידה חשבונית מסוכנים

דודו ראש-העיר הסתובב נאה ומאושר, ואמר לכולם: „אמרתי לכם שזו תהיה המסיבה בעיר. אמרתי לכם שאנחנו יכולים לשים בכיס הקטן את כל המסיבות של כל המייק סטולובצקים למיניהם. ואו, כטוב ליבם ביני, את אשר לא יגורו בא להם. הקרואים, שמכירו זה את זה לאחור שסוננו בקפידה עילאית, הבחינו לפתע במיספר לא-מבוטל של אורחים לא-כיליך מוכרים, שבעצם לא היו מעוניינים בכלל להכיר. ועוד לפני שמישהו הספיק לערוך ביניהם הכרה רשמית, החלו מתעופפים שם בקבוקים, רק אחרי שבעל-הבית נחתך בפניו ובידיו, הם נוכחו שהפעם זה לא צחוק, ותוך שניות ספורות התרוקנו ארבעת חורי המסיבה, שהיו דחוסים עד אפס מקום, ובדירה נשארו רק אותם חברי-הטרסק שבאו, חתכו וגמרו את העסק במכות ובקבוקים.

איש לא ידע מי היו אלה שחישפו כל הזמן מישהו כדי להכניס לו קלע ומישהו כדי לחתוך לו את הפנים. בהתחלה עוד היו כולם משוכנעים שזה תעלול אלים נוסף של הפנתרים, אך לאחר בירור קצר הסתבר שהם נשלחו כדי להסל חשבוניות.

אחד האנשים הידועים בירושלים חזר לפני זמן קצר מחו"ל, וגילה שאדם מסיים מאד ניצל את היעדרו והצמיח לו קרניים בגובה מטר. וכך הבינו הכל, סוף-סוף, מדוע החליט אותו אדם מבוקש גם לשמור את מקום-המסיבה בסוד.

המסיבה שנערכה בירושלים ביום השישי האחרון, היתה אפופה מיסתורין עוד זמן רב קודם-לכן. זו היתה המסיבה המדוברת ביותר למרות שהפעם, באופן חסרת-קדים, לא ידע איש היכן היא תיערך עד אשר מצא את עצמו בעיצומה.

נקטו אמצעי-ביטחון חמורים ביותר על-מנת למנוע הדלפות, ולהבטיח שלמקום יגיעו המוזמנים הנבחרים בלבד. אבל אם למרות כל ההכנות והסודיות המוחלטת קרה מה שקרה, סימן שמה שקרה חייב היה לקרות בדיוק באותו יום, ושיד-הנפץ הנוקמת משיגה את מטרתה בכל מקום. פאקט.

כל ירושלמי הגון ביטל את כל תוכניותיו הקודמות, כדי לשריין את ליל-השבת האחרון, ובלבד שלא יפספס את המסיבה. כל מי ששהה במיקרה בשפלה טרח להגיע ירושלימה בזמן, כדי להיות במסיבה, שהיתה אמורה להיות המוצלחת ביותר שנערכה בעיר מזה שנים, ושנועדה להוכיח לעליונים התל-אביבים היבשים שעדיין לא פסה רוח התענוגות מעיר קודשנו.

רק כדי שתקבלו מושג איזה הכנות הלכו שם, הרי לכם: דודו, המכונה „ראש-העיר“, כינס קונסיליום מיוחד בן שלושה חברים בכירים, ששם נשמר בסוד על-מנת למנוע הפעלת לחצים עליהם, ואלה טרחו וערכו רשימת מוזמנים מובחרת, שכללה את כל המיי-שהוא-מהו-שום-דבר בבוהמה הירושלמית.

במשך שבוע ימים עברו חברי הקונסיליום, באופן אישי, ממוזמן למוזמן, וגבו ממנו סך של 25 לירות טבין-וקלין לכיסוי הוצאות המסיבה. איש עדיין לא ידע עבור מה הוא משלם ומי מארגן, אבל איש גם לא חקר. כולם הסתפקו בזה שהם נמצאים ברשימת יקירי ירושלים ושהוזמנו למסיבת השנה.

אבל ככל שהתקרב המועד, כן גברו המתח והשמעות. למפקקים ולסקרנים נאמר שהסודיות נועדה למנוע הופעתם של קרואים-לא-קרואים. מקום-המיפגש נקבע בקפה טעמון, והי ציאה-לדרך חולקה לשתי נאגלות.

ליתר ביטחון הוחלט שגם מקום-המיפגש יישמר בסוד. ואו, בשעה היעודה, החלו מגיעים המוזמנים. למרות הקור הירושלמי הצורב חיכו כולם בחוף משך שעה ארוכה עד שיבואו לאסוף אותם אל ההילולה, רק שחלילה לא יחמיצו את המאורע ההיסטורי. הנאגלה הראשונה, של חבריה שאין להם טלוויזיה בבית, יצאה בעשר וחצי. הנאגלה השנייה יצאה באחת-עשרה וחצי, לגנותיות של אלה שרצו לראות את ברגמן עד הסוף.

עולה חודש מתל-אביב, צעיר בשם קובי, נאות לנדב את דירתו למסיבה. הדירה, בת ארבעה חדרים שוכנת ליד מלון אמריקן-קולוני בעיר המיוזרחית, וכל מי שנכנס לא הורשה עוד לצאת החוצה ולהדליף היכן הוא נמצא.

וכך, בשעה טובה ומוצלחת בערך בסביבות חצות הלילה, החלה המסיבה, בהרכב פותח של כוכבי-טלוויזיה, עיתונאים, נערות-זוהר, רופאים, מרצים, ראשי הפנתרים-השחורים, אנשי רוח ועוד כהנה וכהנה.

היין נשפך כמים, האקסטרא-פיין כסודה, אוכל היה בטונות, לזוו אי-אפשר היה בגלל הדחוק, אבל המצברות זרם בקילואים.

ממש מתחילים כבר להרגיש שחצי מי עולם הבידור המצמצם שלנו נמצא כרגע בחו"ל. אבי טולדנו כובש את מיאמי, יהודים נאון וחברתו פנינה וילצ'ר בניו-יורק, להקת כוורת, בלי החברות, גם כן שם.

עדיין רב היפה, למשל, נשואה לבעלה המיסעודן החתיך ז'אק דה-לה-פונטיין וגורא מאושרת איתו במיסעודה ההוני-גרית שלהם, שהיא אינטימית כזאת עם באר ופסנתרן והופעות אבל לא של עדנה, כי הדלה-הפונטיין הפרטי שלה לא מרשה לה בשום פנים ואופן להופיע שם. יו סי, זה פשוט לא סטיל שהאשה של בעל-המועדון תשיר במועדון של בעלה.

לא, תודה לאל, הם עוד לא רעבים ללחם, כי כשעדינה רוצה לשר, או ז'אק שלה דווקא מרשה לה להופיע, אבל רק במועדונים של אחרים. כי עדנה, כיום, נמצאת במצב כלכלי כלל לא רע, המרשה לה לא להופיע בכלל אם מתחשק לה.

אבל אתם הרי יודעים שאצל עדנה השירה היא בדם, ולכן אין סיכויים שהיא תפסיק לשר, אנו, בקשר לשמועות ש-הופצו אצלנו ושהכניסו את עדנה להריון בעל-כורחה, צר לי להודיעכם חגיגת ש-השמועה איננה נכונה, והיא לא. הלאה.

רותי נכון גם היא מאושרת (אם כי עדיין לא נישאה בשנית) בחברתו של קריבו, הלא הוא המוסיקאי דוד קרי-

יגאל בשן נסיעות משותפות

מיצעד החתיכות

והוא שלהיות היום עורך או קריין ברדיו זה לא מה שהיה פעם, מבחינת מעריצות ומיכתבים וכל מה שהחבר'ה האלה נורא אהבים. כי חץ מן כנר רם תלמוד אין היום אף כוכב בולט אחד בשטח.

מזלו של בני הוא שהשטח שלו הוא המוסיקה הקלה, ושהוא הוא בעצם האיש, שקבע מה יהיה להיט בארץ ומה לא. עד שספינת-השלום נכנסה לתמונה, עובדה שתרמה לאפיליות שלו אצל כל החתיכות שנצמדו אליו.

יתרון נוסף שעמד לרשותו הוא, שהוא גם נראה טוב ומגודל שיער כמו שצריך להיראות פופיסט במדינה כמו ישראל, אבל מה שהכי חשוב הוא שדודקביץ הגיל הינו גרוש עליו, והשבע חגג מלאות שנה לגירושיו מאשתו הבלונדית רוחל'ה, ש-ממנה נפרד כבר לפני כשנתיים.

לרגל המאורע החגיגי הבטיח בני לכל ידידיו לערוך מסיבת-גירושין ענקית ב-מקום זו שהיה צריך לערוך בזמנו, ושם — אני מבטיחה לכם — הוא יראה לכולם את מצעד החתיכות שלו, ויוכיח לכל מי שהטיל ספק עד היום, כולל הבוסית שלו דרורה בן-אבי, שבמיצעד הזה הלהיט טים הרבה יותר לוחטים מאשר הפיזמונים שברקע.

כי במיצעד הזה הוא פשוט לא תלוי בגלויות המאוינים.

שדעו, שלהיות היום עורך מיצעד-הפז' מונים של הגל-הקל (קל-קל) זאת בהחלט פונקציה שראוי להתכבד בה, והאמינו לי שבני דודקביץ מתכבד בה ועוד איך.

אבל כדאי לדעת עוד פרט קטנטן אחד.

בני דודקביץ להיטים לוהטים

אפרופו ירושלים, זה מזכיר לי את אחד התל-אביבים היותר תל-אביבים ש-הכרתי, שעלה לירושלים והתאקלם שם בכלל לא רע. בשביל תל-אביב, אני מת-כוונת. אבל בינינו, זה לא-כיליך חוכמה, עם גיב כמו שלו. כי הבר'אדם, ששמו מתגלגל מעל גליה-האתר כל אימת שמשור דרת תוכניתו הפופולרית, רדיו-טק, ובכלל בכל תוכנית-פיזמונים המכבדת את עצמה, הפך אחד הטיפוסים המבוקשים ביותר במסיבות הירושלמיות הלוהטות. כדאי רק

יעקוב מרידור ואשתו, כך שבעיות של בייבי-סיטר לא היו להם.

כמו שסיפר לי יגאל השבוע: „אומנם היה לי קצת קשה לטלטל את אורי, אבל כשהוא יהיה גדול, לפחות יוכל לספר שהוא היה עם אבא שלו באמריקה. בכלל, הילד הזה כישרון לארגיל, הוא מנגן, מצויר, אבל אני פוחד לדבר עליו. טפו, טפו, טפו.“ לוח-הזמנים של יגאל בארץ צפוף מאד. הוא משלים ארין-גגן חדש, מתכוונן ל-הופעות עם תזמורת חיל-האוויר, ואחרי שיסיים את שירות-המילואים שלו הוא מתכוון להתעופף שוב חו"ל, כמו שהוא הסביר בעצמו: „למה לי להצטרף בעוד חמש שנים על זה שלא נסעתי היום?“ אני מתפלאת שעוד נשאר פה מישהו.

ברשה, המגלה את מועדון-הלילה הפופרי לרי כליך בקרב היורדים, טברה איסט. המועדון מלא מפה-לפה, כלומר כשהוא מלא, ורותי הפסיקה להופיע, שם ובכלל, היא הכינה לאחרונה מופע-יחיד קטן, ש-אותו היא מתכוונת להעלות במועדון ב-וולג', ובינתיים טוב לה ככה עם קריבו, ולא תאמינו, אבל לא מדברים שם על חתונה.

מי שעוד עושה שם חיל, הלא הוא מידענו טריפונאס, המנסה להתחופף בצילו של אריס-סאן הגדול, טריפונאס השאיר את אשתו האהבת בישראל, וזוכה להצלחה יפה בגולה.

אבל מי שעובד שם הכל וחוזר השבוע ארצה הוא הזמר יגאל בשן, שהביא ביחד איתו את אשתו מיקה וזאת בנו בן השנתיים-יחצי, אורי. יגאל, ששהה חמישה שבועות באוסטרליה, סיים שם את סיבוב-ההופעות שלו, ואחרי קפיצה קצרצרה לארץ הוא טס היישר לארה"ב לחודשים של הופעות והקלטות. רק שלא תחשבו שהבן שלו הטריד אותו והפריע לו לצאת ולהופיע. כי יגאל ומיקה התאכסנו אצל ההורים של מיקה, סבא